'आरण्याः', तु 'आरोकेषु' यूपान्तरालेषु, रसनाभिर्बध्वा धारणीयाः। एवञ्च सति ग्राम्याणामारण्यानाञ्च परस्परव्यावृत्तिर्भवति ॥

(६) तेषु पशुष्वपरमवान्तरविशेषं विधत्ते। "आ ग्राम्यान् पशून् लभन्ते। आरण्यान्त्सृजन्ति। पाप्मनोऽपहत्यै"॥२॥ इति। ग्राम्या रोहितादय आलम्भनीयाः, आरण्यास्तु सूकरादयः॥

पर्य्यग्निकरणानन्तरं विशेषं विधत्ते। "प्रकर्षेणोत्सृष्टव्याः" तेषां परित्यागेन पाप्म हतं भवति॥*

इति ऊनविंशोऽनुवाकः॥

अथ विंशोऽनुवाकः।

(१) एकोनविंशे यूपा अभिहिताः। तेषां यूपानां स्थानादयो विंशेऽभिधीयन्ते। तत्र प्रधानयूपस्थापनं विधत्ते। "राज्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहत्याया अपहत्यै" इति। योऽयं श्लेष्मातकवृक्षजन्यो यूपः। तं एनं 'अग्निष्ठं मिनोति' अग्निसमीपे यथा स्थितो भवति तथा प्रक्षिपेत्। तत्प्रक्षेपेण 'भ्रूणहत्या' गर्भादिवधः, विनाशितो भवति॥

(२) तस्याग्निष्ठस्य यूपस्य पार्श्वद्वये देवदारुयूपौ विधत्ते। "पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्यावरुध्यै। भ्रूणहत्यामेवास्मादपहत्य। पुण्येन गन्धेनोभयतः परिगृह्णाति" इति। देवदारुवृक्षस्य गन्धः सुरभिः। अतस्ताभ्यां यूपाभ्यां पुण्य-

---

* प्रकर्षेणोत्सृष्टव्या इति पाठः मूले नास्ति अनुक्रमणिकादृतमन्त्रसङ्ख्यायामपि नैतल्लभ्यते।